

Πρωτοπρεσβύτερος π. Βασίλειος Σιγάλας: Η Υπεραγία Θεοτόκος μας διδάσκει τη σχέση μας με τον Χριστό

/ [Ενορίες](#)

Δεν είναι ο ορθός λόγος και η γνώση που δίνουν απαντήσεις στα πάντα, αλλά ο Χριστός που είναι η αλήθεια. Δεν είναι οι ηδονές των αισθήσεων και του βίου ο δρόμος της ευτυχίας, αλλά η υπακοή στο θέλημα του Θεού και η πνευματική χαρά. Η προσευχή και η προσπάθεια μίμησης της Παναγίας, μας δείχνουν το δρόμο.

Στην 3η ακολουθία της Γ΄ Στάσεως των Χαιρετισμών που τελέστηκε στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Παρασκευή 21 Μαρτίου, ιερούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Βασίλειος Σιγάλας, κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς.

Η ομιλία εντάσσεται στο πλαίσιο των εορταστικών εκδηλώσεων «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ 2025».

Ο π. Βασίλειος μιλώντας στο κήρυγμα του για την Γ' Στάση των Χαιρετισμών που απευθύναμε στην Υπεραγία Θεοτόκο, στάθηκε ιδιαίτερα στον στίχο «Χαίρε, κυοφορούσα οδηγόν πλανωμένους· χαίρε, απογεννώσα λυτρωτήν αιχμαλώτους).

Σημειώνοντας πως ο ιερός υμνωδός μας δίνει δύο εικόνες οι οποίες φανερώνουν δύο τραγικές καταστάσεις στις οποίες μπορεί να βρεθεί ο άνθρωπος, την πλάνη και την αιχμαλωσία. Πλανεμένος είναι ένας άνθρωπος ο οποίος έχει χαθεί και δεν ξέρει που πηγαίνει, αιχμάλωτος είναι εκείνος ο οποίος βρίσκεται στην αιχμαλωσία.

Θέλει ο ιερός υμνωδός να παρουσιάσει αυτές τις δύο καταστάσεις με μία πνευματική έννοια, ως δύο καταστάσεις που μπορεί να βρεθεί ο άνθρωπος όταν απομακρυνθεί από τον δημιουργό του, τον Θεό. Μία από τις συνέπειες του προπατορικού αμαρτήματος ήταν ότι ο άνθρωπος έχασε την επαφή του με τον αληθινό Θεό και πλανήθηκε λατρεύοντας τα είδωλα τα οποία του ενέπνευσε ο διάβολος.

«Η αμαρτία, ως εκτροπή από το θέλημα του Θεού, οδήγησε τον άνθρωπο στην πλάνη, να μην μπορεί να προσανατολιστεί σωστά, να μην μπορεί να σχετιστεί ορθά με τον συνάνθρωπο του, με τον εαυτό του, με τη φύση. Και αυτό, γιατί διαγράφοντας ο άνθρωπος το φως στη ζωή του, οδηγείται στο σκοτάδι της άγνοιας, το σκοτασμό του νου.

Με αποτέλεσμα, αντί τον Κτίστη να λατρεύει τα κτίσματα, αντί της αγάπης να εχθρεύεται τον συνάνθρωπο, αντί της συναίσθησης των κτιστών ορίων του να καυχάται και να υπερηφανεύεται, αντί της αίσθησης της διακριτικής βασιλικής εξουσίας του να φοβάται ως δούλος και αυτήν τη φύση.»

Η αμαρτία όμως, συνέχισε ο π. Βασίλειος, πολλές φορές κάνει τον άνθρωπο αιχμάλωτό της, νομίζει ότι είναι ελεύθερος επειδή φαινομενικά κάνει αυτό που του υπαγορεύουν η αμαρτία και τα πάθη, αλλά εξαιτίας αυτού ακριβώς καταντά δούλος αφού έχει υποδουλωθεί σε αυτά.

Από αυτήν την κατάσταση μας λύτρωσε η Υπεραγία Θεοτόκος, μέσα από το γεγονός ότι κυοφόρησε και γέννησε τον Κύριο. Εκείνον που φώτισε με το σωτήριο φως Του τα σκοτάδια της πλάνης που ο διάβολος οδήγησε τους ανθρώπους,

Εκείνον που απελευθέρωσε το ανθρώπινο γένος από την αιχμαλωσία της αμαρτίας και των παθών, μέσα από το σωτήριο έργο Του και πάνω απ' όλα με τη σταυρική Του θυσία, τον θάνατό Του και την Ανάσταση Του.

Ο Κύριος ερχόμενος στον κόσμο μέσα από το προαιώνιο σχέδιο Του για τη σωτηρία του κόσμου, αποκαθιστά τον άνθρωπο καθώς έρει την αμαρτία του και τον κάνει κομμάτι δικό Του. Φωτίζεται έτσι εν Χριστώ ο νους του ανθρώπου, με αποτέλεσμα να αποκτά την αληθινή γνώση του Θεού και να αποκαθιστά όλες τις σχέσεις του.

Μπορεί να ζει πια με αγάπη προς τον συνάνθρωπο και τον εαυτό του, να είναι προσγειωμένος με επίγνωση της θέσης του, να βλέπει τη φύση ως δημιουργία του Θεού. Ο Χριστός γίνεται ο οδηγός του για την αληθινή ζωή, όπως ο ίδιος το αποκάλυψε και το βεβαίωσε. Γίνεται ακόμη ο ελευθερωτής του ανθρώπου μέσα από τη γνώση της αληθείας Του.

Και επεσήμανε ο π. Βασίλειος ολοκληρώνοντας το κήρυγμα του:

«Η Υπεραγία Θεοτόκος μας διδάσκει τη σχέση μας με τον Χριστό, η οποία αποτελεί άνοιγμα στον τρόπο ζωής της Εκκλησίας, αποτελεί αλλαγή και μεταμόρφωση της καρδιάς μας, η οποία γνωρίζει τη δύναμη του μυστηρίου της πίστης.

Ότι δεν είναι ο ορθός λόγος και η γνώση που δίνουν απαντήσεις στα πάντα, αλλά ο Χριστός που είναι η αλήθεια. Ότι δεν είναι οι ηδονές των αισθήσεων και του βίου ο δρόμος της ευτυχίας, αλλά η υπακοή στο θέλημα του Θεού και η πνευματική χαρά. Η προσευχή και η προσπάθεια μίμησης της Παναγίας, μας δείχνουν το δρόμο.»

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς